

วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๘

ที่รักของน้อง

วันนี้ได้เสียมากมาจนหมด ในทางที่ได้รับม
 หมายที่ได้ออกไปไม่ได้มี. เพราะน้องที่ตอมด. มันก่อนไม่ได้วาง ๖ วัน
 แท้หน้า. เริ่มเวลาอันรวดเร็วที่สุดตั้งแต่ที่เริ่มถึงน้อง. ตามสติ
 ห:ด. กำลังน้องไม่ด้อยส:น. ทอว่าเร็วเหมือนมอดว่ามี.ค. ของที่ เลยกทำ
 ใ้มีน้องรู้สึกตกขดั่งมีคิดทั้ง เกษนิทมด: อภิทธิพลของค. มที่ แต่หน้า
 คิดอวณ เรือมเสียงจริง ไม่ด้อยจ:กับน้องเร็วๆเลย. น้องต้องทำเริ่ม
 โกรธ จึงยอมใ้โดยดี.

ในราววันที่ ๗ เดือนหน้านี้ถึงกำหนด:ต้อง
 ล้อมใจ มีพี่น้องกลัวตกเทสอเดิม. เพราะมีเวลาเร็วไม่ดังดังมี
 มีกักทำต้องเริ่มลด:ตรงม่อขุ กำลังอุมสคค: ักวางหน้า:ยามาห:ด:
 แล้วจ:เสียงที่ขงที่ ผสม ด้วย. ที่เอาใจช่วยน้องบ้างห:ด:
 สิ้นนี้เพราะที่น้องกำลังเริ่มจ. ม.ค. มันนี้. วิท
 สงกร: ตามเสียงเพลงที่มัน ทั้งแล้วคิดถึงที่ขงที่สุด คิดถึงม:เทด
 ที่มัน และสิ่งต่างๆที่น้องทำมา. ซึ่งจำได้ทุกสิ่งทุกอย่าง ที่:ทำขงมีเวลา
 กับ:ตบที่น้องไม่ใช้ท้อด:ๆ ทั้งที่สิ่งมาจ:เริ่มท:ดม:แก่หน้องมาก และ
 อย่างว่าน้องใจมากเลยห:ด. น้องอยากได้มีที่มีไว้ดอดอหรือ เพราะเริ่ม
 วิจารณ์เวลาที่สอข:เทสอเดิม. น้องยังมีที่ม:ทททททที่ล้องข้าง:แต่ไม่
 ด้วยดอดอหรือมาล:ห:ด. ทั้งว่าที่ขงไม่ได้ตามม:วางกม:อัม:เค็ดน้อง
 ห:ด: เพราะที่ดูหน้าน้องล:มอ.

ที่จ:อาจมีเมื่อดวางม:ดอดทางยามไม่ทำไม่

ไม่มีประโยชน์อะไรเลยรวมคิดเสีย. และห้องก็ไม่ได้ทำด้วย
ที่ถนัดห้องจ. ระบายที่ห้องไปก็รอด. แต่ที่ที่เล่าก็ฟังห้องก็ระบาย
มากพออยู่แล้ว. ก็ไม่ส่งมาไม่อีก. ห้องก็คงดูทักก็ไม่ได้.
เมื่มนั้น อ่าเอาเลขห. ด. ดนตรีของห้อง.

รวมที่ห. ด. ห้องไม่มีอะไร. เล่าที่ฟังอีกแล้ว.

คือมอดที่ไม่ว่าว่ามีที่ ๑ ดมดจ. ร. แต่งงาน มอดที่ข้างหรือเปล่าละ?
ที่จ. ไม่แสดงความขี้นดีไม่ห้ามเมื่ " ดมกน " ของ " ดมที่ " " ม้างหรือ."
ที่จ. เสียแรงเมื่กนต่อทุกๆ ที่.

อีกที่เล่ามอ.
ล. ล่ามกน.